

מ"ת 18260/11/18 - מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל, שלוחת תביעות נצרת צפון נגד נביל מסאלחה

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 18260-11-18 מדינת ישראל נ' מסאלחה (עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט דניאל קירס
המבקשת	מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל שלוחת תביעות נצרת צפון מר צהל שמו, מתמחה
נגד	
המשיב	נביל מסאלחה (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד ר' מסאלחה

החלטה

1. בפני בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

2. בכתב האישום נטען כי ביום 4.11.2018 בסמוך לשעה 9:15 הגיע המתלונן, עורך דין, לבית קפה "קפה קפה" בעפולה. על-פי הנטען, בעוד המתלונן יושב בסמוך לאחד משולחנות בית הקפה ושוחח עם מנהל בתי הקפה, הגיע למקום אחיו של המשיב, והחל בדין ודברים עם המתלונן בגין תביעה אזרחית שהגיש המתלונן נגד דודיו של המשיב ואביו. בהמשך, כך נטען, הגיע המשיב למקום, וכאשר הבחין המשיב במתלונן ושמע את השיח בין השניים, החל המשיב לאיים על המתלונן בפגיעה שלא כדין בכך שאמר לו "אני מזמן הייתי אמור לטפל בך, ואל תדאג אני עוד אטפל בך בזמן הקרוב. כוונתי לכרסם לך את הברכיים ולהוריד לך את הרגליים עד שלא תראה את הרגליים שלך ולא תוכל ללכת על הרגליים בכלל", תוך שהוא מכה על רגליו של המתלונן, וזאת בכוונה להפחידו. נטען כי לאור האמור, דרש מנהל בית הקפה מהמשיב לעזוב את המקום, ולאחר דין ודברים נוספים, סייע לאחי המשיב בהוצאת המשיב מהמקום, והשניים יצאו את מתחם בית הקפה. על-פי הנטען, דקות ספורות לאחר מכן, חזר המשיב לבית הקפה, כאחוז אמוק, כשבידו אחז בחפץ חד בעל ידית אחיזה בצבע אדום. נטען כי בעת שהבחין המנהל במשיב, הוא התקדם לעברו, תוך שהוא אחז בכיסא על מנת להוציא את המשיב חזרה ממתחם בית הקפה. על-פי הנטען, המשיב הצליח לעבור את המנהל, אשר ניסה למנוע ממנו להגיע אל המתלונן, ואז התקרב אל המתלונן ופצע אותו בכך שדקר אותו פעמיים, בשתי כתפיו עם החפץ החד בו אחז בידו. נטען כי בשל התערבות המנהל אשר הרחיק את המשיב מהמתלונן פעם נוספת, חדל בשלב זה המשיב מלתקוף את המתלונן. נטען כי כתוצאה ממעשי המשיב נגרמו למתלונן פציעות: סימן חבלה על פני כתף שמאל לטראלית, וסימן דקירה על פני כתף אחורית ימנית. המשיב מואשם בפציעה כשעבריון מזוין ובאיומים.

3. הסנגור הנכבד הסכים כי קיימות ראיות לכאורה, בשני סייגים: הראשון, שאין ראיות לכאורה לכך שמדובר היה בחפץ חד (לטענתו מדובר היה בצרור מפתחות); השני, שאין ראיות לכאורה לטענה בכתב האישום לפיה מדובר בסכסוך על רקע של תביעה שהוגשה נגד אביו של המשיב (פרוטוקול 11.11.2018 ע' 3 ש' 8). הסנגור טען בנוסף כי "מעולם

לא הגיש המתלון שום [תביעה נגד הנאשם].

4. בענין הרקע לסכסוך הנטען: על-פי הנטען בכתב האישום, מדובר בתביעה אזרחית שהגיש המתלון נגד "דודיו של הנאשם ואביו", ולא נגד הנאשם (המשיב) עצמו. למרות שלא מצאתי ראיה חיצונית לתמיכה בטענה, המתלון טען בחקירתו כי הוא תבע את דודי המשיב (הודעה מיום 5.11.2018 בשעה 13:25 גליון 2 ש' 33). המשיב עצמו מסר בחקירה "אני יודע שהוא מייצג מישהו שנגד אבא שלי" (הודעה מיום 4.11.2018 בשעה 14:16 גליון 2 ש' 9-10). יהא הרקע הספציפי לסכסוך אשר יהא, המשיב מסר בחקירה כי המתלון אמר לו "אתה תראה מה אני אעשה לך עם אבא שלך ובסוף אני אקח את המגרש שלכם" ואמר כמה דברים בקול, "אחר כך תקפתי אותו" (הודעה מיום 4.11.2018 בשעה 14:16 גליון 2 ש' 11-12).

5. בענין החפץ החד: מצאתי ראיות לכאורה לכך שמדובר בחפץ חד ולא במפתחות, ולכן שמדובר בפגיעה כאשר העברין מזויין. המתלון והעדים האחרים אמנם לא ידעו לומר מהו החפץ שהחזיק המשיב בידו. מצלמות אבטחה קלטו את האירוע (להודעת המשיב עם צפייתו בסרטון, ראו הודעתו מיום 6.11.2018 בשעה 16:36). דיווחי עדים בשר ודם משקפים את "ההתרשמות הסובייקטיבית שלהם מהאירועים, את הדרך בה השתמרו בזיכרונם ואת המניפולציות המודעות ובלתי מודעות שהם מבצעים על מנת להציג את המציאות באופן הרצוי מבחינתם" (דברי כבוד השופט ע' גרוסקופף ב-ת"א (מרכז) 28567-02-13 תם נ' אלול, פס' 21 (26.11.2015), ובמובן זה מצלמות עשויות להיות "עדים" טובים ומדייקים מהם. עולה בבירור מהתמונות ממצלמות האבטחה שסומנו מ/ב1 וכן מ"ג, כי מדובר בחפץ בצבע אדום ברור. מפתחות, שהם לדברי אחי המשיב המפתחות שהמשיב החזיק בידיו (הודעה מיום 6.11.2018 בשעה 11:19, גליון 2 ש' 41), אינם בצבע אדום, אלא בצבע שחור, כסוף, חום ותכלת (מסמך שסומן מ/ב2). מהתנוחה שבה ידו של המשיב מחזיקה בחפץ האדום, דומה כי מדובר בחפץ ארוך יותר מהחלק הבולט מחוץ ליד (ראו תמונה מ"ג). הסנגור טען כי לא נגרמה למתלון חבלה אלא "שתי שריטות". ב"כ המדינה הפנה לכך שכתוב בתיעוד הרפואי שמדובר ב"סימן דקירה באלו המלים". בתיעוד רפואי בעניינו של המתלון (מסמך ז'), רשום "בבדיקתו", "כתף ימין - סימן דקירה על פני כתף אחורית עם Oozing ללא סימני זיהום מקומי...", בנוסף לסימן חבלה שטחי על פני כתף לטראלית ללא דמם פעיל או סימני זיהום מקומי.

6. לסיכום הנקודה, מצאתי ראיות לכאורה לכך שמדובר בדקירה בחפץ חד.

עילת מעצר

7. נוכח הראיות לכאורה לתקיפה תוך דקירה בחפץ חד, עילות המסוכנות הנטענות, לפי סעיפים 21(א)(1)(ב) ו-21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: **חוק המעצרים**) - מתקיימות.

חלופת מעצר

8. אף נוכח ראיות לכאורה ועילת מעצר, אין לעצור אדם אם מוצעת חלופת מעצר שיש בה כדי לאיין את עילת המעצר באופן ראוי. רק לאחר שהצדדים טענו וניתנה החלטה לפיה הדין יידחה למתן החלטה, טען הסנגור לפרוטוקול ללא כל פירוט כי הוא מציע חלופה בעיר נצרת. לא הוצגה כל כתובת, לא הוצג כל משמורן מוצע. בנסיבות אלה, אין לומר שהוצגה חלופת מעצר. על כן הנני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. עם זאת, ככל שיעלה בידי המשיב להציג חלופת מעצר באופן מפורט וראוי, הוא רשאי להגיש בקשה לעיון חוזר ללא התקיימות התנאים בסעיף 52 לחוק המעצרים.

ניתנה היום, ו' כסלו תשע"ט, 14 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.

דניאל קירס, שופט